Ner 74.

WTOREK. 29 Grudnia 1818 r.

Gazeta Codzienna Narodowa i Obca.

Prenumerata w Warszawie kosztuje na Kwartał Złł: 10. po Województwach z Pocztą na Kwartał Złł: 13.

WIADOMOŚCI POLITYCZNE.

z Paryża dnia 11 Grudnia.

Wczoraj we Czwartek d. 10. Grudnia otworzył Król posiedzenia obu Izb, w sali posiedzeń Izby Deputowanych.

N. Pan o pierwszéj po południu w licznym orszaku wyjechał z zamku Tuileries.

W pojazdach Króleskich jechali: Parowie Francji, Osoby ozdobione wielką wstęgą Orderu Ś. Ludwika i wielką wstęgą Legji honorowéj.

Gwardja narodowa, gwardja Króleska, i pułki linjowe stojące załogą w Paryżu, stały w paradzie we dwa rzędy na ulicach przez które Król Jmć przejeżdżał. — Wystrzały dział doniosły o wyjeździe i o przybyciu Króla.

Deputacja z dwunastu Parów i z dwudziestu pięciu deputowanych, poprzedzona od Margrabiego Brezé Wielkiego Mistrza Ceremonji, od Margrabiego Rochemore, mistrza Ceremonji, od Barona St. Félix, i od Vice-Hrabi de Geslin, pomocników Mistrza ceremonji, wyszła na przyjęcie Króla. N. Pan zatrzymawszy się nieco w swoich pokojach, udał się do Sali posiedzeń. N. Król zasiadł na tronie, po prawéj ręce stał Monsieur Brat Króleski, po lewéj Xżę Berry; X. Orleanu stał po prawéj stronie Króla, za Monsieur.

Po prawéj i lewéj ręce u stopni tronu stał Prezes Rady Ministrów, Ministrowie Sekretarze Stanu, Ministrowie Stanu, Marszałkowie Francji, Osoby ozdobione Wielką Wstęgą Orderów Francuskich, Sześciu Radców Stanu, i Sześciu Referendarzy.

Parowie Francji, zajęli miejsca w ławkach po prawéj stronie tronu, Deputowani po lewéj.

Xiężna Berry, Xżna Orleanu, i Xiężniczka Orleanu, zajmowali miejsce naprzeciw Króleskiego tronu.

N. Pan rzekł: Parowie! zasiądźcie miejsca wasze. Kanclerz Państwa w imieniu Króla pozwolił zasiąść Deputowanym. Poczém Monarcha miał przemowę następującą.

„Mości Panowie! W początkach ostatniego posiedzenia, opłakując nieszczęścia które ciężały nad ojczyzną naszą, cieszyłem się nadzieją, iż kres ich już jest bliskim. Szlachetne poświęcenie się Wasze, którego (wyznaję z dumą) żaden Naród nie dał piękniejszego przykładu, postawiło mnie w mo-

żności spełnienia tak lubych nadziei. Już się spełniły. Moje tylko wojska zajmują wszystkie twierdze nasze; jeden z moich synów na odgłos weselnych okrzyków które się rozlegały po oswobodzonych prowincjach naszych, pobiegł utkwić własną ręką na murach Thionvillu chorągiew Francuską.

„Dzień co dzieci moje uwolnił od trzechletniego postoju wojsk obcych, który to ciężar z taką odwagą znosiły, będzie na zawsze jednym z dni najpiękniejszych życia mojego, a serce moje równie się ucieszyło ustaniem cierpień waszych, jak i uwolnieniem Francji. Prowincje tak żałośnie zajmujące mój umysł aż do dnia dzisiejszego, zasłużyły bohaterskiém poświęceniem się na podziwienie całego narodu.

„Szlachetna jednomyślność którą okazaliście, gdym od was żądał sposobów zadosyć uczynienia naszym zobowiązaniom, jest pięknym dowodem miłości ojczyzny, i ufności narodu ku Królowi swojemu; a Europa z poklaskiem ujrzała Francją zabierającą miejsce które jéj należy.

„Oświadczenie objawiające światu zasady na których polega połączenie się pięciu mocarstw, okazuje jak przyjaźń wiąże monarchów. To zbawienne połączenie, które sprawiedliwość natchnęła, utwierdziła moralność i religja; ma na celu zapobieżenie klęskom wojny przez szanowanie traktatów, ugwarantowanie praw istniejących, i pozwala nam zwrócić oczy na długie dni pokoju które podobne przymierze obiecuje Europie.

„Oczekiwałem w milczeniu téj szczęśliwéj epoki, dla obchodzenia téj narodowéj uroczystości, w któréj religja uświęca ścisły związek łączący Króla z Narodem. W pośrodku was przyjmując namaszczenie na Króla, wezmę na świadka Boga, który daje berło Królom, Boga, Karola Wielkiego i Świętego Ludwika, ponowię u stopni ółtarzy przysięgę utrzymania praw ustanowionych przez tę Księgę Konstytucyjną, która mi jest jeszcze droższą od czasu, jak Francuzi jednomyślnie przywiązali się do niéj.

„Będzie to moim najświętszym obowiązkiem, ażeby zawsze radzono się duchu Konstytucji w prawach wam podać się mających, dla zapewnienia coraz bardziéj praw powszechnych Francuzom, a Monarchji mocy potrzebnéj dla utrzymania swobód drogich Narodowi.

„Wspierając usiłowania i życzenia moje, nie zapomnijcie Mości Panowie, iż karta Konstytucyjna uwalniając Francję od despotyzmu, powinna położyć koniec zaburzeniom; spodziewam się, iż potraficie stłumić zgubne zasady, które pod płaszczykiem wolności, chcą zniszczyć porządek towarzyski i przez anarchją prowadzą do despotyzmu, którego zwycięztwa świata tyle krwi i łez kosztował.

„Ministrowie moi podadzą wam wykaz wydatków, których służba publiczna wymaga. Pasmo nieszczęśliwych zdarzeń, których zgubnych skutków wszyscy doznaliśmy, niepozwoliły mi jeszcze pomyśléć o ulżeniu ciężarów na lud mój nałożonych; ale pociesza mię myśl, iż wkrótce może nadejdzie chwila w któréj będę mógł dogodzić téj potrzebie serca mojego. Już wyrachowano czas umorzenia długu narodowego. Mamy pewność, iż dług ten w progressji zmniejszać się będzie. Przemijające i wspólne innym Narodom okoliczności, mogły wprawdzie na chwilę zachwiać nasz kredyt; ale rzetelność Francji w dopełnianiu przyjętych zobowiązań, założą niewzruszoną podstawę kredytu narodowego.

„Młodzież francuska dała świeżo szlachetny dowód przywiązania swego do Ojczyzny i Króla. Prawo wybierania rekrutów przyjętem było wszędzie z uległością, a gdzie niegdzie nawet z ukontentowaniem. Gdy młodzi żołnierze wchodzą w szeregi wojskowe, bracia ich wolni zostają na łonie rodzin, a weterani i wojskowi wysłużywszy lata swoje, wracają do domów; jedni i drudzy wystawiają żyjący przykład podległości prawom.

„Po klęskach i nieurodzajach, których wspomnienie dotąd duszę moją zasmuca, Opatrzność szczodra w tym roku, pola na-

sze obfitym okryła plonem. Żniwa tegoroczne posłużą do dźwignienia handlu, i do pomnożenia liczby okrętów które płyną po wszystkich morzach, i najodleglejszym narodom pokazują Sztandar Francuski. Gdy przemysł i kunszta równie panowanie swoje rozszerzą, powiększą dobrodziejstwa powszechnego pokoju. Z niepodległością ojczyzny, z wolnością powszechną, łączyć się powinna wolność osobista, z której dobrodziejstw Francja nigdy jeszcze nie korzystała. Połączmy więc nasze uczucia, i oznaki naszéj wdzięczności ku Twórcy tylu pomyślności, i starajmy się ustalić je na zawsze. — Dojdziemy celu, jeżeli oddalając wszystkie smutne wspomnienia przeszłości, tłumiąc nienawiść, Francuzi przekonają się, iż swobody nieoddzielne są od porządku, a porządek powinien opierać się na tronie który jest stróżem tych swobód. Powinność nakazuje mi bronić swobód narodu przeciwko wspólnym naszym nieprzyjaciołom; dopełnię mojéj powinności, pewny że znajdę w Was Mości Panowie pomoc jakiéj daremnie nigdy nie żądałem."

Gdy Król mówić skończył, Kanclerz Państwa uwiadomił nowo obranych Deputowanych, iż N. Pan pozwala im wykonać przed sobą przysięgę.

Brzmienie przysięgi jest następujące:

„Przysięgam na wierność Królowi, „na posłuszeństwo ustawie Konstytucyjnéj „Królestwa, i przyrzekam sprawować się „we wszystkim, jak na dobrego i poczciwego Deputowanego przystoi".

Po wykonaniu przysięgi N. Pan oddalił się.

— Otwarły się u nas nowe publiczne kursa nauk. Kilku Professorów odstępowali od materji sobie przepisanéj. Professor Filozofji, którego prelekcji słuchał Margrabia La Fayette, czytał słuchaczom swoim pochwałę wojowników, którzy walczyli za niepodległość Stanów Zjednoczonych Ameryki; Profesor literatury czytał kilka wyjątków z nowéj trajedji pod tytułem: Belizarjusz.

— Sąd Policji poprawczéj skazał wczoraj na trzymiesięczne więzienie i na 50 franków grzywny, niejakiego Vautier przedającego cacka dziecinne przekonanego o noszenie kokardy trójkolorowéj. Co jest najdziwniejszego, iż ten Vautier, służył był dawniéj pod Xięciem Kondeuszem.

— Donoszą z Strasburga, iż na dniu 6 b. m. przybył tam W. Xiążę Rossyjski Michał, pod nazwiskiem Jenerała Paszkiewicza. Oglądał wszystkie osobliwości tego miasta, i ma zamiar ztamtąd podróż do Szwajcarji odbyć.

z Carlsruhe 10 Grudnia.

Wczorajszej nocy przyprowadzone tu zostało ciało zmarłego Wielkiego Xięcia, z Rastadt. W dniu jutrzejszym, wystawione będzie na widok publiczny. Czas żałoby oznaczony został do dnia 8 Czerwca 1819 roku. Modły publiczne w całém Państwie rozkazane zostały: trwać mają tygodni cztery, a przez ten czas, zamknięte będą Teatra i wszelkie widowiska publiczne; tańce zaś i muzyka przez czas trzechmiesięczny są zakazane. Przez podobny przeciąg czasu, Władze rządowe, używać będą czarnych pieczęci.

Zaraz po śmierci Wielkiego Xięcia wyprawiony został Kurjer za N. Cesarzem Alexandrem, do Wiednia. Wojsko wykonało już przysięgę wierności nowemu Xięciu, który wezwał także Władze rządowe i Obywateli do złożenia podobnież przysięgi.

Matka zmarłego Wielkiego Xięcia, obecną była w Rastadt przy Jego śmierci, wraz z N. córką swoją Cesarzową Rossyjską, która na dniu 12. b. m. opuścić już miała Miasto nasze, ale z powodu śmierci Brata, odłożyła swój odjazd.

P. Crome, ogłosił nowe dzieło, pod tytułem: „O sile szczegółowych Państw Europy." W dziele tém dowodzi, iż Europa w czasie pokoju utrzymuje 1,798,504. Wojska; w czasie wojny zaś 3,608,023. Co do siły morskiej, posiada 452. okrętów linjowych, 370. fregat i 1922. pomniejszych okrętów wojennych.

z Wiednia dnia 12 Grudnia.

N. Cesarz Alexander opuści Wiedeń na dniu 22 b. m. Monarcha ten przejeżdżając przez Würzburg, miał tylko na straży dwóch Żandarmów, a przybywszy do stacji pocztowéj w Werneck i tych dwóch przyjąć nie chciał, mówiąc: „iż w pośród poczciwych mięszkańców tamecznych, nie ma się niczego obawiać".

W okolicach Ulmu, tak dalece zbywa mięszkańcom na wodzie, iż o 3 mile do młynów udawać się po nią muszą; wiele źródeł zupełnie jest wyczerpanych.

Przybył tu malarz Lawrence, w zamiarze odmalowania Xiążęcia Szwarcenberga. Ztąd uda się do Rzymu, gdzie Jego Świątobliwość Ojca S. malować będzie.

z Drezna dnia 10 Grudnia.

Dnia 8 b. m. wyjechał N. Pan do Chemnitz na powitanie N. Cesarza Alexandra, który tamtędy do Wiednia przejeżdżał. Nazajutrz powrócił N. Król do Stolicy.

Na dniu 7 Stycznia roku przyszłego obchodzoną tu będzie uroczyście rocznica pięćdziesięcioletniego związku N. Pana z N. Małżonką jego.

z Londynu 11 Grudnia.

Dnia 8 b. m. odwiedził Xiążę Rejent w towarzystwie P. Halford, N. Króla, i ojca swojego, ale nie był przez niego poznanym. Ostatnie buletyny o zdrowiu Jego Króleskiéj Mości donoszą, iż zupełnie jest zdrowym na ciele, ale zmysły jego ciągle są w jednym stanie.

Pod czas obchodu pogrzebowego Królowéj JMci, okolice Kaplicy w Windsor tak były napełnione, że Xiążę Newcastle, który w zwykłym ubiorze tam przybył, musiałby był na publicznym placu w suknie żałobne przebierać się, gdyby przez wzgląd na Jego wysoką dostojność, jeden z miejscowych właścicieli, nie był mu spiżarni do przebrania się pozwolił; za co sobie jednak bardzo znaczną nadgrodę zastrzegł.

Jeden z Dzienników czyni uwagę, iż złodzieje przecież potrafili w bliskości znaleść mięszkanie. Ale Policja Londyńska któ-ra się o tém wcześnie dowiedziała, rozkazała ich ścigać, i tak się uwinęła, iż skoro tylko z wozu pocztowego wysiedli, natychmiast schwytani zostali. Obrachowali oni sobie już naprzód, że dzień 2 Grudnia, to jest dzień pogrzebu Królowéj, po odciągnieniu wszelkich kosztów, uczyni im przynajmniéj 10,000 funtów szterlingów. Żyd jeden Londyński, zobowiązał się odkupić od nich za cenę dosyć umiarkowaną 100 złotych zegarków.

W dniu 4 b. m. trzy wielkie domy handlowe płacić przestały.

Wojska nasze powracające z Francji, wspominają o niéj jak o Ziemi obiecanéj. Lubo w północnéj Francji, wino jest dosyć drogie, cena jego przecież nie może być porównaną z drogością wina w Anglji, z tego powodu żołnierze Angielscy, przyzwyczaili się już do tego miłego trunku, od którego przymuszeni tu będą odwyknąć.

DOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE, czynione w Warszawie przez Ant: MAGIER.

Dnia	Termometr		Barometr			Wiatr	Stan Nieba	Wysokość wody na Wiśle	
rano.	ciepła	zimna	cale	linje	100cz:li:			łokcie	cale
25 Grudnia.		9	28	2	7	Południowy.	Pochmurno.		
26 Grudnia.		13	28	1	0	Południowy.	Pogoda.		
27 Grudnia.		13	28	0	1	Południowy.	Pogoda.		
28 Grudnia.		10	27	9	3	Południo-Zachodni.	Pogoda.		

Wydawcy odpowiedzialni. Hrabia Kicinski Morawski